

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. XXIV. Monasteria reformatæ Congregationis Vallisoletanæ in Hispania, quæ in Belgium & Lotharingiam suos palmites nostro æuo emisit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

Iudonicum Barbum, ad S. Iustinam in vrbe Patavina Abbatem, sumpsit exordium : vt fusè docui in nostris Originibus Benedictinis Coloniæ an. 1614. editis, cap. 92.

CAPVT XXIV.

Monasteria Reformatæ Congregationis Vallisoletanae in Hispania, quæ in Belgiam & Lotharingiam suos palmites nostræ euo emisit.

S. Benedicti Regalis Abbatia in vrbe Vallisoletana, quæ est caput Congregationis.

S. Mariæ Montis-Serrati.

S. Mariæ Regalis de Nagera.

S. Martini in vrbe Compostella vulgo de Santiago.

S. Petri de Cardena.

S. Zoili de Carrion.

S. Dominici de Silos.

S. Petri de Eslonza.

S. Mariae de Sopetran.

S. Mariæ Regalis Abbatia de Hiracho, seu Hiracense monasterium, in diœcesi Pompelonensi.

S. Andreæ de Espinareda.

S. Ioannis del Poijo.

K 5

S. Vin-

154 ORIG. ORD. S. BENEDICT.
S. Vincentij de Oviedo, seu monast. Ovetense.

S. Felicis de Guixoles.

S. Mariæ de Ouarenes.

Gelorij & S. Antolini.

S. Benedicti de Zamora.

S. Vincentij de Montfort.

S. Mariæ de l' spino.

S. Mariæ de Obona.

S. Petri de Tenorio.

S. Saluatoris de Oua.

S. Ioannis de Burgos, seu monasterium Burgense.

S. AEmiliani Cucullati, vulgo de la Cogolla.

S. Saluatoris de Cella noua.

S. Petri de Arlanza.

S. Claudij Legionense monasterium.

S. Iuliani de Samos.

S. Stephani de Riuos del Sil.

S. Isidori de Duennas.

S. Mariæ de Valuanera.

S. Petri de Montes.

S. Ioannis de Corias.

S. Vincentij monast. Salmanticense.

S. Saluatoris de Lorenzana.

S. Benedicti monast. Hispolense.

Cornellana.

S. Maria de Tromesta.

S. Mariæ del Buesco.

S. Saluatoris de Lerez.

S. Petri de Villa noua.

Sunt insuper huius congregationis Vallisoletanæ plura alia monasteria minora, quorū Abbates non sunt Capitulares.

Ceterū anno 1598. *Augustinus*, natione Anglus, in monasterio S. Martini Compostellani vestem monasticam suscepit. In eodem monasterio post aliquot menses quinque alij Angli facti sunt monachi.

Anno 1602. idem *Augustinus* cum alijs duobus monachis in Angliam à Superioribus missus est: in qua insula annis tribus Catholicos inter latuit, verbo & exemplo eosdem instruens.

Idem postea à Superioribus missus est in Belgiū, & monasterium insigne excitandum curauit per R. D. Philippū Cauerellum, Abbatem Vedastinum, in vrbe & Academia Duacena, & alterum *Mussiponti* in Lotharingia, pro augmēto missionis Anglicanæ; cuius quidem ipse Vicarius generalis diu fuit. Multi insuper Angli ab eo tempore in alijs Vallisoletanæ Congregationis monasterijs monasticen professi sunt, & deinde in Britaniā missi ad Catholicos iuuandos. Ex quibus nonnulli pro fide Catholica martyrium subierunt, quorum ossa deinde ex Anglia Duacum sunt aduecta.

Monasterium porrò Duacenum à fundamentis suo ære excitauit, vt dixi, anno 1612. *Philippus Cauerellus* Abbas Vedastinus, vnā cū Collegio adiuncto, in quo omnes disciplinæ explicantur.

In

ten-
Bur-
gol-
Sund-

In eadem urbe Duacena, anno 1604. à fundamentis exstructum est monialium Benedictinarum pariter reformatarum cœnobium, quod vulgo *Abbatia Pacis* nuncupatur.

Sic & Bruxellis illustre cœnobium nobilium virginum Anglicarum, sub regula S. Benedicti militantium, est excitatum, adiutantibus Alberto & Isabella Clara Eugenia, Ser. ^{mis} Belgarum Principibus.

Ceterum Vallisoletani monasterij circa annum 1380. conditor fuit Ioannes I. Castellæ Rex, qui arcem veterem in cœnobij formam conuertit, & anno 1390. obiit.

Dicit Congregationis reformatæ, quæ olim Vallisoletana, nunc Hispaniensis dicitur, primarius auctor circa annum 1520. extitit Garsias Cisnerus, Montis Serrati Abbas.

Quæ quidem Congregatio vel eo nomine maximè laudanda est, quod exemplo maiorum suorum, veterum inquam Benedictinorum (post confectum in Academijs sacrorum studiorum cursum) suos ad sacras conciones in templis habendas, populi confessiones excipiendas, aliaque munia Ecclesiastica obunda terio impendat. Quod utinam nostri per Belgum, Galliam & Germaniam Benedictini, Ecclesiæ commodo, æmulentur.

CA.